

članek je izšel v 30. izdaji revije Karma Plus

Lycopodium Lisičjak

Uporabijo se samo spore rastline *Lycopodium clavatum*, praproti, ki je doma v ruskih in finskih gozdovih. Praprotni, ki se po slovensko imenuje lisičjak, spada v naravno družino lisičjakovcev, latinsko lycopodiaceae. V preteklosti je farmacevtom služil kot prevleka za tablete, danes pa je v uporabi samo še kot homeopatsko zdravilo in spada med velike homeopatske polikreste. Polikresti so zdravila, ki jih mi homeopati pogosto uporabimo in s katerimi je možno zdraviti večino bolezni. V gledališčih je bil lisičjak uporabljen za posebne efekte, saj se, če ga vržemo v ogenj, začne bliskati.

Praprotni ne zraste več kot kakor maksimalno 20 cm, pred 400 mio. leti je bil lisičjak velik kot drevo. Že na signaturi zelišča odkrijemo mnogo znakov, ki jih najdemo tako v homeopatski sliki, in natanko tudi na osebi, ki to zdravilo potrebuje. Zato govorim ne samo o zelišču, temveč tudi o osebnosti.

Spore lisičjaka imajo obliko mercedezove zvezde, ta avto je njihov favorit in si ga radi privoščijo, če imajo dovolj denarja. Tako, kot je majhna praprotni, je majhna tudi postava lycopodium-tipa. Barva praprotni je temnozelen, kar je približno barva žolča, tisti je pač bolj rumeno-zelen. Žolč je edini prebavni sok, ki ga proizvajajo jetra in preko katerega naš trup oddaja strupene snovi ter njegove razgrajene produkte. Žolč je posebno pomemben za prebavo maščob. Na človekovem telesu pa simptomi lisičjaka izgledajo takole:

Človeka, ki potrebuje to zdravilo, pogosto spoznamo že po njegovi postavi. Oseba je večinoma bolj majhne velikosti, ima veliko glavo, večinoma jim manjka las ali so celo plešasti. Že v zgodnjih letih zgubijo lase, ki se že tedaj sivo svetlikajo. Izpad las se začne na desni preči lobanje in se potem nadaljuje na levi strani. Že kot otroci lycopodium-osebe izgledajo bolj stare in spadajo med tiste, ki ne marajo božanja ter preveč medčloveškega stika.

Pri odraslih je obraz rumene barve in že mladi fantje izgledajo kot starci. Ob pogledu figure, nas *Lycopodium* osebe spominjajo na obliko hruške, imajo namreč velik trebuh, ki nastane zaradi napačne prehrane. Na žalost pa tudi asimilacija hrane ter njena presnova nista najboljši.

Lycopodium je tak, da so hitro razdraženi. Razdraženi so bolj med znanci ali v družini. V javnosti so zelo diplomatski in vedo, kako se je treba vesti, če je potrebno. Izkušnje homeopatom so bile, da se lycopodium-človek počuti doma v družini bolj razdražen, na delovnem mestu so pa večinoma prijazni. Po eni strani je to zaradi nepriljubljenosti človeške bližine, po drugi strani je to zato, ker nervirajo tiste, ki so po hierarhiji pod njimi in med tiste pogosto spadajo tudi družinski člani. Prijazni so le do tistih, od katerih si zagotavljajo dobre stike, visoke pozicije in dober ugled. To je glavna težava lycopodiumovega značaja; rad bi namreč bil več kot je. Rad bi bil najvišji šef in vodja, najboljši v svojem poslu, najlepši in najbolj šarmanten vseh moških. Na žalost pa to samo igra, v notranjosti se počuti tako majhen, da se mora od zunaj napihovati. Ker so to večinoma tipične moške lastnosti, je to zdravilo tudi namenjeno moškemu spolu, služi pa tudi ženskam, katere so v moških poklicih in imajo

članek je izšel v 30. izdaji revije Karma Plus

odgovorne visoke pozicije kot npr. v politiki, v državnih organih in v pravnem sektorju. Privatno moški radi hodijo na lov in zelo ljubijo šarmanten klepet z ženskim spolom, medtem ko Lycopodium-ženska rada bere in se intelektualno izobražuje. V teh poklicnih spartah pogosteje najdemo homeopatsko sliko lisičjaka. Kljub temu, da se delajo važne, se bojijo javnih nagovorov, ker sploh ne marajo velikih množic ljudi. Tudi v temi se začnejo bati, bojijo se strahov kakor tudi tega, da postanejo osamljeni. Po eni strani preveč družbe da ne marajo, po drugi strani pa se bojijo, da bi postali sami. To je tipično zanje in treba je najti pravo sredino.

Drugi položaj je lahko tak, da so bolj reve, samo doma se vedejo kot petelini. Lycopodium pa ima tudi mnogo dobrih lastnosti in ni samo slab, kakor se morda sliši. Vsako homeopatsko zdravilo pa poznamo samo v bolnem položaju in ne v zdravem. Vemo pa, da je ozdravljen Lycopodium zelo pravičen, naravno ljubljen, pogumen in inteligenčen.

Kako to da ljudje postanemo bolni? Kako se razvija slika tega homeopatskega zdravila? V tem primeru je to enostavno, ker se etiologija lahko razvija preko telesnih blokad kot so: infekcije s hepatitisom B, s škrlatinko, prezgodnja čistoba, pri otrocih in skozi sifilis. Vzroki so pa tudi druge banalitete kakor lahka ali težja vnetja, kot je npr. pljučnica. Po drugi strani so Lycopodium-tipi zelo občutljivi po duševni strani. Hitro zbolijo zaradi šoka ali strahu, osamljenosti, razkrivanja, blamažo in strogo vzgojo staršev. S terapijo uspe te blokade razčistiti, ter kurirati se tiste duševne in telesne težave, ki obstajajo.

V homeopatiji Lycopodium uporabimo za celo vrsto telesnih in duševnih problemov. V prvi vrsti za ljudi, ki imajo težave z jetri, saj ima zdravilo dober učinek na prebavo in seksualnost. Med drugim pa tudi pospešuje delovanje možganov, če je duh len in počasen.

Znaki za slaba jetra so rumena barva v obrazu, razdraženost, rdeči sediment v urinu, in slaba prebava. V prvi vrsti pa zdravilo deluje na jetra, kjer zdravilo uspe, da zopet harmonizira njeno fiziološko delovanje. V sklopu s tem se osebi poboljša tudi razpoloženje in seveda prebava, ki je posebno slaba. Drugi namig je lahko tudi stolica, ki je ob začetku zelo trda in sčasoma postane mehka. Temu se pridružijo zelo zoprne vetrovi, ki bi se lahko korigirali z boljšo prehano. Zelo radi se namreč prehranjujejo s sladnicami, ne prenesejo česna in čebule, na veselicah pijejo pivo. Najdemo jih v vseh socialnih slojih, med akademiki, delavci, kmeti in menedžerji.

Druga, danes zelo aktualna tema je impotenca. Ni dolgo tega, ko se o tej temi nihče ni hotel pogovarjati. Vemo pa, da je impotenca močno narasla, vzroki za to so verjetno stres, nezdravo življenje in morda tudi seksualno razkošje. Razumljivo, da je moškemu v tej situaciji zelo nerodno, homeopatija pa lahko impotenco zdravi in spet harmonizira ljubezensko življenje.

Tretjič deluje zdravilo tudi na možgane! Lycopodium-tipi spadajo med tiste, ki so na eni strani inteligentni in se hitro učijo, na drugi strani, pa je njihov duh šibak in učenje ter spomin jim ne gre najbolje od rok. Tako se zgodi, da jim sploh nič ne gre v glavo, učijo se in spet pozabijo. Zelo šibki so v predmetih kakor je npr. matematika in zelo pogosto napačno izgovorjajo besede. Npr. rečejo namesto »muha«, »suha«. Pri teh simptomih je zdravilo že dostikrat služilo šolarjem in študentom za pospeševanje duševne moči.

članek je izšel v 30. izdaji revije Karma Plus

To so glavna področja dejavnosti zdravila Lycopodiuma, kljub temu pa ga uporabljamo tudi v primerih drugih boleznih in bolečin, če je dana popolnost simptomov. Zelo tipični so še naslednji simptomi: napihjen trebuh zaradi prehrane, bolečine v hrbtenici, ki se poboljšajo z mokrenjem ter vse bolečine, ki nastanejo na desni strani in gredo od desne na levo telesno stran. Dr. Norbert Enders, renomiran nemški homeopat, je s Lycopodium zdravil sledeče klinične bolezni: pljučnico, astmo, hemeroide, psorizzo, putiko, revmo in cirozo jetr. Pri terapiji je seveda pazil na totaliteto simptomov in na modalitete, ki so zelo pomembne pri izbiri pravega zdravila.

Vsako homeopatsko zdravilo ima modalitete, to so situacije, ki poboljšajo ali poslabšajo splošne simptome bolnika. Modalitete lisičjaka so:

Poslabšanje simptomov skozi toplo vreme, v sobi, med spanju in med neznanimi ljudi.

Poboljšanje simptomov skozi mraz, od zunaj, premikanje, tople jedi in pijače.

Če se modalitete pokrivajo vsaj z nekaterimi simptomi, potem je indikacija Lycopodija zelo verjetna.

Osebno menim, da je to zdravilo, zdravilo našega časa. Lycopodium-osebe ljubijo naravo, posebno gozdove, potrebujejo družinski krog, so aktivni v politiki in v društvih, ter vodijo velika podjetja. S homeopatijo jim lahko pomagamo, da jim življenje lažje gre in da se jim ni treba napihovati. Verjetno ga skoraj vsak moški v teku življenju potrebuje in to vsaj enkrat. Če pomislimo na njegove sposobnosti, smo lahko ponosni in veseli, da ga imamo med ljudmi in kot zdravilo v homeopatiji.

Boris Wakounig